

BUỒN TRÔNG KỶ NIỆM

Slow Trúc Phương

Đường vào tình yêu có trăm lần vui có vạn lần

buồn. Đôi khi nhầm lỡ đánh mất ân tình cũ. Có đau chỉ thế. Tiếc thương chỉ

thế khi hai mơ ước không chung cùng vui lối về. Mình vào đời

nhau lúc môi còn non tuổi mộng vừa tròn. Hương thơm làn tóc nước mắt chưa lần

khóc. Đến nay thì đã đắng cay nhiều quá. Thơ ngây đi mất trong bước buồn giờ mới

hay. Bao năm qua rồi còn gói chiếc nghe lòng còn nuôi tiếc. Thương nhau

rồi, xa nhau rồi. Một lần dang dở ấy đêm lạnh vui với ai?

Nụ cười ngày xưa chết trên bờ môi héo mòn tuổi đời. Đi thêm một

bước trượt nhớ thêm một bước. Nếu ta còn nhớ mắt môi người

cũ. Xin mang theo tiếng yêu khi gọi anh với em.